

XV. kötet

tartalomjegyzék

R-R.M. XV./kis Polimer doboz/

Lakodalmi menet és zene

Együd Árpád

B e r z e n c e, 1971.

- 1./Cigányzene énekkel, mulató nóták.
- 2./Lakodalmi kérés
- 3./Játszik a szél.../katonadal/
- 4./Bédó-sípon népdalok Krésnusz István 21 é.
- 5./Fehér László balladája Szabó István 68 é.
- 6./Onnand elöl.../betyárdal/ Horváth György 63 é.

S i ó f o k, 1971.

Schmidt Györgyné 44 é.

Együd Árpád

- 1./Mosdjal, mosdjal.../gyermekdal/
- 2./Hol jársz.....
- 3./Az aradi kislány/megátkozott leány/

1./Egyszer egy időben.../gyermek-kiszámoló/, Gasparics Józsefné 45 é.

/Nagocs/

- 1./Most segíts.../imádság/ Pászler Józsefné 68 é.
- 2./Kit te szent.../örvendetes-féjdalmas olvasó/

1./A mohácsi temetőbe/Három árva/

1./Jaj de széles.../Pápainé b.vált./ Nagy Jánosné 71 é.

2./Sági biróné balladája

B. oldal

3./Sir egy árva.../vall.ének/

4./Szombat a.../szombati ének/

5./Készül a menyország/bucsus ének/

6./Nyitval van a.../ "müdalos/

7./Kalocsei bucsu.../bucsus ének/

8./Az előbbi történet elmondása

9./temető kapuja népdal/

14

IV. szelag folytatása

- 10./Csóri kanász/kanásztánc/
- 11./Gyön-gyön-gyön-gyöngyösnék/kanásztánc/
- 12./Bura, bura.../népdal/
- 13./nem ettem én..."
- 14./Csillagok, csillagok"
- 15./Bujdosik a.../bujdosódal, müdalos/
- 16./A mostoha és az árvák mesés története.

T o r v a j, 1970. dec. 18.

Özy. Kottán Józsefné 68 é.

Együd Árpád

- 1./Hova, hova három árva/Három árva balladája/

1972.márc.

Berzence: Zászlós lakodalom felvételeiből.

- 1./ Ősszel érik babám a fekete szőlő /népi zenekar előadása/
- 2./ Magos a rutafa " "
- 3./ Szép, úszik a vadkácsa a réten. / " ,tánc a legény udvarán/
- 4./ Libbenős tánc következik. " "
- 5./ Leány kérés: " Jó napot kívánok ! "
" Mi járatba vannak? "
" Mi egy galambot keresünk.
" A galambunk párja elveszett.
" Kérjük a házigazdától, hogy nincs-e maguknál,
" A mi galambunk.
" Igen, meg lehet nézni.
" Ha itt van akkor jó.
" Hát tessék fiam, nézd meg jól,
" Hogy ez lehet-e a párod?
" Hátha az lesz, ha szeretik egymást,
" Akkor biztos az lesz a párja nekije,
" Mert együtt valahonnan egy galamb,
" De, hogy kijé vót? az ide szállt egy.

Ének a pogácsavivéshez.

Jáccik a szél, sej de jáccik a szél,
A Balaton vizével.

Jácik a lány, sej de jácik a lány,
A babája ölébe.

Jáccál babám, sej-de úgysem soká játszadozol már,
Járok el hozzád.
Jövő hónap 26-án katonának megyek már.

Jáccál babám, úgysem soká játszadozol már,
Járok el hozzád.
Jövő hónap 26-án katonának megyek már.

Krénusza István 21 éves, /bédo sipon játszik/.

1./ Horváth György és Szabó István 63-68 é. Berzence.

Fehér László lovat lopott,
A fekete halom alatt.
Fehér László el vagy fogva,
Vallatásra vagy szólítva.

Van-e apád, van-e anyád,
Van-e gyönyörű hugocskád?
Nincsen apám, nincsen anyám,
Van egy gyönyörű hugocskám.

Fehér Anna meghallotta,
Hogy a bátya el van fogva.
Fut az istálló ajtóba,
Asztán mondja kocsizsna.

Fogd be kocsis a lovakat,
Rakjál rájuk szinaranyakat.
Elmegyünk mi hosszú útra,
Bátyám szabadulására.

Elmegyünk mi hosszú útra,
Bátyám szabadulására.

Agyon isten biró uram!
Agyon isten, agyon isten!
Hoztam néked szinaranyat,
Szabadicsd meg a bátyámat.

Hoztam néked szinaranyat,
Szabadics meg a bátyámat.

Háljál velem a zéjszaka,
Szabad lesz az egy órára.

Fehér Anna nem szólt semmit,
Hátra fordult és elindult.
Folyosóról, folyosóra,
Megy a börtön ajtajára.

Agyon isten édes bátyám!
Ébren vagy-e, vagy meghaltál?
Ébren vagyok, nem aluszok,
Csak felőled álmodozok.

Hallod-e te édes bátyám?
Biró uram mondja nékem,
Háljak vele a zéjszaka,
Szabad leszel egy órára.

Ne hálj vele a disznóval,
Az akasztanivalóval,
Néked lányságod elveszi, :/:
Nékem pedig fejem veszti.

2./

Onnand alól jönnek a zsandárok
Már messziről fénylik a csákójuk.
Elül jön a zsandár főkapitány,
Igyenesen a csárda elébe.

Agyon isten, csárdás csaplárosné!
Hát ez a szép szilaj csikó kijé?
Od bent mulat annak a gazdája,
Most érkezett, nincsen félyója.

Mongya néki csárdás csaplárosné,
Hogy jöjjön ki, vagy adja meg magát.
Ki sem megyek, meg sem adom magam, :/:
Ha nem teccik, hajcsák el a lovam.

Kispej lovam nem annyira bánom,
Csak a nyerget, sügyellöt sajnálom.
Sügyellője a bugyellárisom,
Abba fekszik százezer forintom.

Siófok, /Zics/ 1971. Schmidt Györgyné 45 é.

1./

Mozsgyál,mozsgyál kis menyecske,

Kendőzz,kendőzz kis menyecske.

A szobád is söpreten,

Kis tehened fejetlen.

Ölej,csókolj, akit szeretsz.

Ezt a játékot a 30-as évekbe szoktuk játszani az iskolába. Körbe állunk és középre állt egy kislány és ezek szerint a dallamok szerint csinálta a hozzávaló teendőket.

2./

Hol jársz,hova mész te Erzsébet asszony?

~~Innan~~-onnan,amonnan, fehérvári városba

Eszt kapitány üzente,

Kisebbiket, nagyobbikat áldaj meg az isten.

Zsupsz édes rózsám.

Ilyenkor körbe futottunk és hátba dobtuk, és akit hátba dobtunk az ment utána a következőnek és az állt a kör közepébe és az énekelt.

3./

Az aradi kislány férhez akar menni,

De az a vén anyja nem akarja engedni.

Az aradi kislány férhez atta magát,

De az a vén anyja megátkozta a lányát.

Lakodalom alattt a hideg rázzon ki,

A vacsorád alatt a lelked szálljon ki.

Felkiált először az első vőfény,

Anyám asszony anya bágyadt a menyasszony.

Nem bágyadt,bánatos messzről jött ide,

Azért oly szomorú.

Másodszor fölszólal a második vőfény,

Anyám asszony anya beteg a menyasszony.

Nem beteg, bánatos messziről jött ide,
Azért oly szomorú.

Harmadszor fölszóllal maga a vőlegény,
Anyám asszony, anya meghalt a menyasszony.

Erre ja vőlegény kést fogott kezébe,
Kezéből mellére, melléről a szivébe.

Vérem a véreddel egy patakba folyon,
Testem a testeddel egy sirba nyugodjon.
De jaza vén anyád istent soha ne lásson.

Gasparics Józsefné, 45 é. Siófok

1./

Egyszer egy időbe,
Szalai erdőbe,
Szarkák összevesztek.

Szarka néni meghallotta,
Szarka lábát kirántotta.

Inc-pinc Lőrinc,
Te vagy oda kint.

Ez egy gyermek játékhoz egy kiszámoló volt.

1./

Most segics meg Mária,
Ó irgalmaz szüz anya.
Keservétel bűnnek, bajnak,
Eloszlatni van hatalmad.

Hol már ember nem segíthet,
A te erőd nem török meg.
Eő imáid gyermekednek
Nem, te soha nem veted meg.

Hol a szükség kinja nagy,
Mutasd meg, hogy anya vagy.
Mos segics meg Mária,
Ó irgalmas szüz anya.

Szüz Mária segics rajtam,
Ne hagyj elveszni bűnös gyermeket.
Nyerj számomra Jézusnál kegyelmet.

2./

Kif te szent szüz a méhedben
Szent lélektől fogantál.
Kit te szent szüz Erzsébetet látogat-
ván,

A méhedbe hordoztál.

Kit te szent szüz Betlehembe világra
szültél,

Kit te szent szüz a templomba bemutatnál,
Kit te szent szüz a templomba feltalálnál.

Ez volt az örvendetes olvasó.

3./ Fájdalmas olvasó

Ki érettünk vérrel veritékezett,
Ki érettünk megostoroztatott,
Ki érettünk tövissel megkoronáztatott,
Ki érettünk a nehéz keresztet hordoztat,
Ki érettünk a keresztre feszítve meghalt.

4./ Dicsőségesolv.

Ki halottaiból föltámadott,
Ki a méhybe fölment.
Ki nekünk a szent lelket elküldötte,
Kit te szent szüz a méhybe fölveltél,
Kit te szent szüz a méhybe megkoronáztál.

Özv. Pásztler Józsefné, 68 é.

1./

a) A mohácsi temetőbe,
Két kis árva sétál benne.
Azis azér sétál benne,
Édesanyjuk nyugszik benne.

~~A mohácsi temetőbe,
Két kis árva sétál benne.
Azis azér sétál benne,
Édesanyjuk nyugszik benne.~~

b) Kelj föl, kelj föl édesanyánk
Nézd meg milyen ingünk, ruhánk.
Nem kelhetek két kis árva
Deszkák közé vagyok zárva.

c) Van tinéktek mostohátok
Aki gondot visel rátok.

Adok nektek egy kis veszőt,
Verjétek meg a temetőt.

d) { Kékre veri arcotokat,
Kitépkedi hajatokat.
Hogyha édesanyánk lenne
Kenyerünk csak lenne.

1./

Jaj de széles, jaj de göcsörtös ez az út.
Amelliken kilenc betyár elindult.
A kilenc betyár ~~x~~ kilenc lovon elindul,
Szép csárdásné udvarában befordul.

Szép csárdásné agyon isten jó estét!
Agyon isten a zuraknak is szerencsét!
Szép csárdásné ne kívánj~~en~~ a szerencsét,
Még az éjjel föld issza el a vé~~er~~ét.

Marcsa lányom eredj le^a pincébe,
Hozzál föl bort az aranyos iccébe.
Szép csárdásné nem kell nekünk a bora,
Csak a lelkét adja a mi markunkba.

Szép csárdásné kísértált a kiskertbe,
Fölsóhajtott a csillagos egekbe,
Én istenem vedd hozzád a lelkemet,
Kilenc betyár ontja ki a véremet.

Marcsa lányom ergye be a városba,
Érc koporsót csináltass a számomra.
Négy sarkára veresd rája ja nevemet,
Kilenc betyár ontotta ki véremet.

2./

Jó estét, jó estét!
Sági biróné asszony!
Itthol van-e ja lánya
A zén kedves angyalom.²

Itthol van, od benn van,
A belső szobába.
Jóizüjet alszik a
A zöd paplanyos ágyába.

Mennyen be, köcse föl,
Eressze jel a bálba.
Szép brunel cipőjét
Húzza föl a lábára.

Szép brunel cipőjét
Húzza föl a lábára,
Szép bársony szoknyáját
Kösse ja derekára.

Szép bársony szoknyáját
Kösse ja derekára,
Tiz arany gyűrűjét
Húzza föl a zujjára.

Hangászok, hangászok
Reggelig húzzátok!
Ságibiróné lányát életbe-
Életbe látjátok.

Icikém-picikém
Engedj ki pihenni,
Szép brunel cipőből
Véremet kijönten.

Icikém-picikém
Nem lehet kimenni,
Szép brunel cipőből
A véredet kiönteni.

Verje meg az isten
Aszt az édesanyát,
Ki estétől reggelig
Bálba hagyja a lányát.

Jó reggelt, jó reggelt
Sági biróné asszony!
Itthol van-e a lányá
Az én kedves angyalom?

Nincs itthon meghalt már,
El is van temetve.
Az a huncfut rongy ember
Szenved már a börtönbe.

Nagy Jánosné 72. év.

1./

Sir egy árva kislány,
Kinn a temetőbe,
Térdepül és zokog,
Kesereg szivében.

Kesereg és sir magában,
Mária leszáll hozzája.
Igy szól, ne sirj lányom,
Nem vagy te még árva.

Ó édes szüz anyám,
Nincs édesanyám,
Ki ez földön aki
Gondot viseljen rám.

Mennyekbe van,
Csak ne sirjál.
Rád e földön
Boldogság vár.

Én leszek te néked
Fölnevelő dajkád.
Ó mert olyan rossz a világ,
Rokonyaim is megúttak.
Vigasztalás helett,
Bánatot okoznak.

Édesanyámtú tanútam még 14 éves
koromban. Kötcsén.

2./

Szombat a szüz Márijájé.
Vasárnap szent Háromsággé.
Azért szombaton délután,
Kérjük a szent szüz Máriját.
Hogy mentsen meg a pokoltul,
A rettentő nagy kinoktul.
Azért szombaton délután,
Kérjük a szép szüz Máriját,
Hogy mentsen a pokoltul,
A rettentő nagy kinoktul.

3./

Készül a menyország menyegzőre,
Mert az isten fia mén esküvőre.
Vőlegény a Jézus, isten fija,
Menyasszony szomorú szüz Mária.
Zujján van karika jegy-gyűrűje,
Hóhérok(lánc)ai és köteje.
Pilátusnál elmondjuk majd az áldást,
Ő végzi el a gyász búcsúztatást.

4./

Nyitval van a menyország kapuja,
Szüz Mária tündöklők rajta.
Fehér, piros, zöld a levelei,
Szüz Mária ezt nagyon kedveli.
Kössünk koszorút szent szüz anyánkra,
Fehér, piros, zöld a levelei,
Szüz Mária eszt igen kedveli.

5./

Kalocsai búcsú siralmas ~~voltát,~~
A soknéppel ment a búcsú szent ..ér...
De mire oda értek a hajóval,
Elmerült a hajó a sok néppel.
Kinek anyja, kinek apja,
Kinek szerelmes magzatja.

Kalocsai búcsúsok elindultak Andocsra, Dunán gyűttek köröszütül, nagy szél lett és sokan meghaltak. Ez még az édesapja idejében volt, az édesapja 37-ben halt meg.

6./

Temető kapuja, mind a kettő nyitva,
Azon visznek be engemet, letesznek a gyászos sirba.
Sirom tetejére virágot ültetnek,
Oda járnak siófoki lányok, rólam szedik a virágot.

Szedjétek, szedjétek, lányok a virágot.
Csak azt a szép sárga liliumot rólam le ne szakítsátok.
Ha leszakítsátok, el ne hervaszátok.
Ültessétek a sirom tetejébe, könnyeiddel öntözzétek.

7./

Csóri kanász mit főszteél?
Tüdöt káposztával.
Hát az öreg eszik-e ?
Agy neki egy tállal.
Ha nem eszik, ha nem eszik,
Vágd a szakállára.

8./

Gyöngyöm, gyöngyöm, gyöngyömnek
Százforint az ára.
Kéret engem egy kanász,
Hogy mennek hozzája.
Ej anyám a kanász
Éjjel-nappal hadonász.
Nem, nem, nem anyám
Nem megyek hozzája.

Ez a tánc a kanász tánc. Mikor körösztü teszik a botot és még üveget is szoktak oda tenni.

9./

Búra, búra búbánatra születtem.
Anyánk se volt, mégis fölnevelődtem.
Mostoha volt, de mustuha ja világ is,
Száraz földön el hervad a virág is.

10./

Nem ettem én ma egyebet,
Babám adott egy szem meggyet.
Aszt is bánom, de hogy megettem,
Szerelmemet elvesztettem.

Erre-erre, most ment erre,
Haragszik, mert nem néz erre.
Ha haragszik mért jár erre,
Mért eszik a fene erre.

Nem ettem én ma egyebet ,
Mind egy köcsög alud-tejet.
Aszt is csak úgy kanál nélkül,
Megélek a babám nélkül.

11./

Csillagok, csillagok szépen ragyogjatok,
Ennek a legénynek utat mutassatok.
Mutassatok utat a szegén legénynek,
Nem találja házát a régi kedvesének.

12./

Bújdosik a betyár legény,
A zerdőbe beleér.
Gondukodik ő magába,
Hová lesz ő éjszakával.

Főköttelek éjfél tájba,
Csak fekügy má' a zágyomba.
Éjfél után egy órakor,
Kopogtatnak a zablakon.

Mén csak a zerdőbe,
Belejér a közepibe.
Lát ő egy mécs-világot,
Bujdosik és ballag oda.

Kej föl betyár, ne aluggyál,
Éjfél után egy óra már.
Zsandár urak mit akarnak?
Talán vasaltatnyi akarnak?

~~Ede-esszén-eke-ér-egy~~

Oda ér egy gunyhóhoz,
Beszól az ablakon.
Van - e ide hazagazda?
Nincsen ide haza gazda.

Nem akarunk mink vasalnyi,
Kese lovat jöttünk vennyi.
Kese lovam nem eladó,
Nem is betyár alá való. /zsandár ?/

Nincsen ide haza gazda.
Kerüj betyár az ajtóra.
Nem kerülök az ajtóra,
Nem megyek be ja szobába.

Mert ha arra betyár ülne, /betyár?/
Még a madár is rab lenne.

Kerüj betyár a szobába,
Fekügy má le ja zágyomba.
Nem fekszek le ja zágyódba,
Nem kétő föl éjfél tájba.

13./Eccer vót egy ember. Annak mekhátt a felesége. Egy asszony jár hozzája takarítani, a gyererekhöz főznyi. Asztám a zasszon rábeszéte a gyerekeket, hogy vetesse el a zarával a zasszont. El is vette. Amikor egy pár hónapos vót ottan, szerette volna a gyerekeket elemészteni, mer őnéki is vót egy fija meg egy lánya. Azokat nem keltette fel, ezeket meg főkötette, hogy mennyünk e a zerdőbe fájér, mer apádnak nem tudunk főznyi. Elmentek. A lánynak vót annyi esze, hogy hamut tett a zsebjebe. Amerre ment, mindenhol hintette a hamut, egész a zerdőbe. Asztán, hogy megszette ezeknek a gyerekeknek a fát, azt mondta: ájjatok, legyetek itt, maj hogyha én is megszedem a fát, addig e ne menyetek ijnnen. Nem is mentek e szegények, várták-várták, hogy mén a mostohájuk. Bizon nem ment a mostohájukoda. Beestelletek s most má aszonták, most má mindegy. E kesztek sirnyi, hogy most már mit csinýának a zerdőbe. A kislánnak eszibe jutott, hogy ő hintett a zuton hamut és mutatta a gyerekeknek, hogy ha ijét talász, nézd, s talán haza találunk. Asztán akkor nészték és haza is találtak a zablakho. Ppen ettek vacsorát. Maratt egy kis vacsora, aradék és aszonta a zember, éj de jó volna ez a kis vacsoramaradék a gyerekeimnek. De jó jám édesapám-beszótak neki je-. Itt vagytok gyerkeim? De itt ám édesapám. Gyertek be. A zasszon meg azt mondta, hogy nem marattak ott, ementek, bojongtak. Másnap reggē megint szótt nekijek, gyertek gyerekek, emegyünk a zerdőbe fájér. Megin ugy csinált velük. Akkor meg korpát tett a zsebuibe a lány, azt hintett. No oszt akkor megint sikerült nekik haza mennyi. Harmaccor egy kis buzaocsut tett a zsebjebe, de nem találtak haza, mert az ocsut felették ya madarak. Szegények, csak bojongtak a zerdőbe, etévettek. Egyszer csak egy gunyhót találtak. Oda ttertek és mécsvilágosságot láttak. Zörgettek a zablakon, hogy eresszék bá. Ott meg vót egy öreg boszorkány. Annak vót hét gyereke. Ojan betyár félék. Oda ment a két gyerek. Jaj gyerekek, erre még a madár se jár, mé gyüttetek ti ide? Nekem a 7 gyerekem összetép, vérré, cafatra tép benneteket. No csak ebujtatta a zágy alá a gyerekeket. Es majd megbeszéli a gyerekeivel, hogy ne bántsák ezeket, Még be se értek a zajtóho, már e keszték mondanyi: öreganyám, valaki van itt. Mer öregannyuk vót. Öreganyám valaki van itt. Nincs édesgyerekem senki se. De öreganyám valaki van itt. Megin csak, de harmaccor megmonta nekik, hogy igenis van itt ety kislán, meg egy gyerek, de asszonygya, nekem jó lessz, egyik tüzet raknyi, a kislány, vizet meritenyi, a gyerek meg fát vágni, eszt-aszt. E báncsdüket. Jó van. Akkor asztán másnap ezek a betyárok ementek a zerdőre, tüzet rakatott a lánnyal. Akkor asztán vasfazékba öntött föl vizet. Hogy a gyerket belefujtattya... Akkorra má tutták, hogy hun az ezüst, hun a zarany. Ez a gyerek, meg ez a lány. Osztan akkor, mikor

monta, hogy nézd meg a vizet, hogy forró je má. Aszt mongya öreganyám én nem érem fő, a vasfazekat. Aszongya, vidd oda a kisszéket, osztán nézz bele. Fölértem öreganyám, de nem ismerem meg, hogy forr-e? Nézz meg öreganyám maga. Akkor fölát a kisszékre. A lán meg belevásta a vasfazékba a lábánál fogva. No asztám akkor hamar szalatt a kis gyerekért. No gyere-aszongya-hamar, öcsi be, hamarossan öltözzünk. Elősször arant, meg ruhát meg mindent szettek össze. osztán akkor elmentek. Még annyi eszük vót, hogy rázárták a tajtót, hogy ha mennek haza a betyárok, ne hogy utólérjék. Ők meg addög elhalannak jó messzire. Ugy is lett. Csak zörgettek, csak zörgettek, hogy hát öreganyám! Nyiss ki az ajtót! Öreganyám, eressz be! Nem? Jó van. Beszakították a tajtót.

No, osztán látták, hogy a zöregasszon a vasfazékban lábánál fogva fő. Akkor osztán utánuk, de nem találtak rájuk. Ezek meg, osztán egy hosszú kert vót, hogszab kerítettés, oda mentek be. Mikor mentek, a kakas fölugrott a zól tetejire: kukuriku, gyün a lán ezüstbe, aramba! Akor osztán a zasszon mérges vót, elzavarta a kokast a zól tetejéről. Akkor megin csak monta: Kukuriku, gyün a fija ezüstbe, aramba! Fölugrott a kazal tetejére. Onnan már nem tutta leverni. Akkor osztán bement a zasszon. Utánna meg a gyerekek. Otthun vót a zapjuk, aszongya; jaj, osztán aszongya a gyerek, köll-e magának ezüst, arany? De köll ám angyalom, mért ne köllene. Aszongya a zaszony: no ebből a zén gyerekejimnek is lessz ám. Lessz ám! Mennyenek el ezek is dolgoznyi, szógányi, maj ezeknek is lessz. Aszongya, jó van. Sütött pogácsát, gyerekeknek, lának. Utnak eresztette őket. No osztán akkor azok meg ujjártak, hogyhát amikor odataláltak ezek is, ahun emezek vótek, akkor ezekt mingyá vérbe, cafatba összetépte őket. Akkor menekünek ezek is. Amint mennek, mennek, akkor a kokas fölugrott megin a zól tetejire: Kukuriku, gyün a fija lánja vérbe, cafatba! Akkor mérges vót. Igaz vót. Akkor e kezdett sirnya. Akkor ment be, s a gyerekek is utánna. Aszongya, mos má mindegy, Akkor osztán aszongya a zember: emehecc; hogyha egycer a zén gyerekeimmel így csinász, nem is köllő egyáltalán. Elbocsájtotta őttet.

Torvaj, 1971.

Özv. Kottán Józsné, Horváth Ágota, 190

1. Három árva

Hova, hoxa három árva?

Elmegyünk a temetőbe.

Elmegyünk a temetőbe,

Jó anyánkmak sirhalmára.

Veszek nektek három vesszőt,

Veszek nektek három vesszőt.

Ugy mennyetek a temetőbe,

Jó anyátok sirhalmára.

Kej föl anyánk, édesanyánk,
Itt van a te három árvád,
Itt van a te három árvád,
Mind ahárom feketébe.

Nem kelhetek, nem kelehetek,
Nem ~~hal~~hetek három árva,
Egyik lábam el van zárva,
Egyikmkezem is elzárva.

Van már néktek mostohátok,
Aki gondot visel rátok,
Aki kenyárt ad kezedbe,
Aki fehérít mos rejátok.

Mikor kenyért ad kezedbe,
Könnyetek hull kezetökre,
Mikor fejeteket mossa,
Könnyetök hull köténytökbe.

1. /   Ticckel Jenőné, 33 é.

A mohácsi temetőbe
Három árva sétál benne
Három árva sétál benne,
Apjuk, anyjuk nyugszik benne.